

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ΣΕΛΙΔΑ, 1, στ. 4, Τὰ πρὸς ἵω τείνοντα πέραν.] ΗΔ, ΑΤ, Τὰ πρὸς ἵω μὲν τὰ πέραν. Παρόθες τῷ προκαμένῳ χωρίῳ τὰ ἐν τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 166) εἰσημένα.

ΣΕΛΙΔΑ. 2, στ. 2, Αὔθις.] ΗΔ, ΑΤ, Εὐθύς.—Στ. 6, Εκκλίσων πρός.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εκκλίσων πως πρός.—Στ. 26, Σχεδὸν δέ τι.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Σχεδὸν δέ τοι.

ΣΕΛΙΔΑ. 3, στ. 3, Μετανασάντα] Ἀποκατέσσα τὴν τῶν προτέρων ἔκδοσεων γραφὴν, ΑΤ, Μετανάστησ.—Στ. 15, 16, Ταῦτη... καθάπερ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ταῦτη... καθάπου.—Στ. 19, Μαρκομάνους.] Ἐκ ΔΓ, ή δὲ ἐνὸς μὲν τῆς τρίτης συλλαβῆς γραφῆ.—Στ. 24, Καὶ τῶν.] Ἀποκατέσσα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Καὶ τὸ τῶν.—Στ. 26, Οἰκεῖ.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ωκεῖ.—Στ. 27, Μέγιστον μὲν οὖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μέγιστον μέν.—Στ. 30, Νυνί.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Νῦν.

ΣΕΛΙΔΑ. 4, στ. 5, Καθάπερ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καθάπου.—Οἰκία] ΗΔ (παρὰ τὴν, Οἰκίου, εὐθεῖα), ΑΤ, Οἰκεῖα.—Στ. 22, ἀπανταχμένους.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπανταχμένους.—Στ. 26, Διεδέχοντο.] ΗΔ (πιεσουμένη, ὡς γέ μοι δοκεῖ, ὑπὸ παραλλήλου ἑτέρου χωρίου, Μέρ. Α, σελ. 256), ΑΤ, Διεῖχον.

ΣΕΛΙΔΑ. 5, στ. 2, Τούτοις... παρ' οἷς τρία.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τούτων... παρ' οἷς τὰ τρία.—Στ. 7, Οἱ Σεγέτου.] ΗΔ ή προσθήκη τοῦ αἰδηρού.—Στ. 12, Σεγιμήρου.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Σειγιμήρου.—Τοῦ Χηρούσκων ἡγεμόνος, καὶ γυνή.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν χηρούσκων ἡγεμόνος καὶ ή γυνή.—Στ. 14, Βαιτόργος.] ΗΔ, ΑΤ, Βαιτόρειτος. Ίδε τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσαι.—Σεγέτης.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Σειγέτης.—Στ. 17, Λιβην... ιερεύς.] Δι', Λέβην... ιερός περὶ ής, καίπερ ἀπειδάνου δοξάστης τῷ Κασωβῶνι, ακοπητέον ἀκοιθέζερον, μή τὸ αὐτὸν βαρβαρικὸν ἔθος ἐμραίνῃ, ὁ μετά μηρὸν (σελ. 6) περὶ τῶν Κίμβρων ιερόρται.

ΣΕΛΙΔΑ. 6, στ. 3, Οὐενδελεκούς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οὐενδελεκοῖς.—Στ. 11, Ερημίχ. Μέχρι Πανυονίων πάντες, τὸ πλέον δ'.] Εἰσὶν οἱ οὗτοι εἰζειν παρήγεσαν Ερημία, μέχρι Πανυονίων. Πάντες: τὸ πλέον δ'. Ο δ' Ἰταλὸς μεταγραψῆς ἡρμήνευσε εἰζωγός Ερημία,

μέχρι

μέχρι Παννονίων πάντες. Τὸ πλέον δ'. — Στ. 16, Γαβρητα
ἕπε τάδε.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Γαβρητα ἔπειτα δέ.—Στ. 20, Μετρίας.]
Ἐκ ΔΓ, ΑΤ (μετ' ἀρνήσεως), Οὐ μετρίας.—Οὐδέ.] Εἰς τοῦτο
ἔτρεψε τὸ Οὔτε, μὴ συνιδὼν τὴν λανθάνουσαν, διὰ τὸ μεταξὺ μα-
κρὸν διάτημα, ἀπόδοσιν. Γράφε οὖν, Οὔτε γάρ τὴν τοικύτην...
Ἔσεις τε πλάσματι.—Στ. 22, Εξελαθεῖν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εξε-
λαθεῖν.

ΣΕΛΙΔ. 7, στ. 1, Παρορμηθέντας.] ΗΔ, ΑΤ, Παροργισθέντας.
—**Στ. 2,** Εοικέ δὲ καὶ πλάσματι.] Γράφε, Εοικέ τε πλάσματι
εῖτε γάρ ἀπόδοσις τοῦ ἀνωτέρῳ (σελ. 6) Οὔτε.—Στ. 10, Τοιαύτας
τὰς ἀτοπίας.] ΗΔ (συγάδουσα τῷ ἀρχαίῳ Λατίνῳ μεταφρασῆ), ΑΤ, Ταῦ-
τας τὰς ἀτοπίας.—Στ. 12, Αἰσθίσθαι.] ΗΔ, ΑΤ, Αἰσθάνεσθαι.
—**Στ. 17,** Όρμωμένην.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Όρωμένην.—Στ. 22, Ταῦτα
δέ.] Γραπτέον, οἷμα, Ταῦτα τε δή.

ΣΕΛΙΔ. 8, στ. 8, Ὑπερβαλόντες.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπερβάλλον-
τες.—Στ. 16, Λύγασσαι ὑπερπετεῖς... ἐλαιμοτόμουν.] ΗΔ, ΑΤ, Λύ-
γασσαι ὑπερπετής... ἐλαιμοτόμει.—Στ. 18, Μαντείχν τινάς ἐποιοῦντο.]
Διαγραπτέον εἶναι μοι δοκεῖ τὸ, Τινάς, διπέρ ἀγνοεῖ καὶ ὁ ἀρχαῖος
μεταφραστής.—22, Παρήκουσι.] Ἰσ. γρ. Παροικοῦσι.

ΣΕΛΙΔ. 9, στ. 3, Μέρη, μέχρι.] Ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἀντεγράφου, ΑΤ,
Μέρη, τὰ μέχρι.—Στ. 5, Πεζῇ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πεζοί.—Στ. 7,
Βορρᾶν τοῦ.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Βορρᾶν μέρη τοῦ.—Στ. 14, Ή καὶ
γένος.] Ἀποκατέζησα τὴν προτέραν γραφὴν, ΑΤ, Ή εἰ καὶ γένος.—
Στ. 16, Προσαρκτίων, ὡν ἔλιγον.] ΗΔ (κατὰ πρῶτον πρόσωπον τὸ
τοῦ Στράβωνος), ΑΤ, Προσαρκτίων ἔλεγεν.—Στ. 18, Ὑπέρ τὸν
Πόντον... συνάπτουσιν αὐτῇ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ὑπέρ τοῦ Πόντου...
συνάπτουσιν ἐν αὐτῇ.—Στ. 24, Παρωρείσ... μέρος τε τῶν ὄρῶν
καὶ αὐτή.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Παρορίσ... μέρος τε καὶ αὐτὴ τῶν
ὄρῶν.

ΣΕΛΙΔ. 10, στ. 4, Πάντα.] ΗΔ, ΑΤ, Τοιαῦτα. ΔΓ, Ταῦτα.
—**Στ. 5,** Καὶ τὰ μαθηματικά.] Ἐκ ΔΓ προσειληφε τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΔ. 11, στ. 3, Οὕτων.] ΗΔ, ΑΤ, Εόντων οὐ γάρ Όμήρου,
ἄλλο Στράβωνος ἡ λέξις.—Στ. 6, Πάλιν τρέπεν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πάλιν
τρέπειν ἐξ ἐναγτίας γάρ ἐνθάδε, Όμήρου, οὐ Στράβωνος ἐτίν ἡ
γράσις. Πιγοῦται δὲ τὴν διόρθωσιν καὶ ὁ ἀρχαῖος Λατίνος μεταφρα-
στής, ἔρμηνεύσας, rursus vertit.—Στ. 8, Επὶ τοὺς ΜΗ ὅπισθειν
αὐτῶν, Ή ἐκ κ. τ. λ.] Γραπτέον ἵστως, Επὶ τοὺς ὅπισθειν αὐτῶν

114 ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

ΚΑΙ ἐκ κ. τ. λ. περικιρέσσει τῆς ἀπαγορεύσεως, καὶ τροπῇ τοῦ δικαιουχικοῦ εἰς τὸν συμπλεκτικὸν, κατὰ τὰ σημειωθέντα μοι ἢν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσσει (Strab. tom. III, pag. 24, not. 2). — Στ. 10, Δὲ τούτου.] ΗΔ, ΑΤ, Δ' αὐτοῦ τὸ, ἀνδ' οὐδὲ Γερμανὸς ἐκδότης ἔγραψε, Δ' αὖ τοῦτο. Οὐδὲ, Καὶ τὸ ἐπιφερόμενον τῷ «Μυσῶν» τ' ἀγχεμάχων μαρτύριον ἴσι τούτου, τοῦ περὶ τῶν ἐν Θράκῃ Μυσῶν εἴναι τὸν λόγον Οὐμήρω, οὐ περὶ τῶν ἐν Ασίᾳ. Δέγει γάρ (ἰλιάδ. ύ, 5),

Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων καὶ ἄγχιων ἴππημολγῶν,
Γλακτοφάγων, ἀβίων τε . . . . .

Οὐδὲ οὐκ ἔχει εὑρεῖν ἐν τοῖς Ἀοιδαῖς Μυσοῖς. Εἰς δὲ γράφειν καὶ, Δ' αὖ τούτου, ἢ Δ' αὖ τούτῳ. — Στ. 12, Αμαξεικεῖ.] Οἱ ἐν ἀμάξεις οἰκεῖοι τες. Κακῶς καὶ ὡδεῖς (ἰδ. ἀνωτέρ. σελ. 52) φίρεται ἐν ταῖς ἐκδόσεσσι καὶ ἐν τοῖς πλείοσι τῶν ἀντιγράφων, Αμαξεικοὶ, καὶ χειρόνως ἐν ἐνίοις, Αμαξεικοί. ἔγραψα τοίνυν προπαροξυτόνως Αμαξεικοες, κατὰ τὸ Λύροικος, ὃπερ ἐδήλουν οἱ Ἀττεῖοι τοὺς ἐν ἀγρῷ οἰκεῖοι τας.—Στ. 17, Τυρίσκους.] ΗΔ, ΑΤ, Λεγυρίσκους. — Στ. 21, Θεοσεβεῖς τε καὶ Καπνοβάτας.] Ἕποπτον μὲν τὸ Θεοσεβεῖς ἐνθάδε, ὑποπτότερον δὲ τὸ ιαπυοβάτας. Αἱ παρὰ τῶν κριτικῶν προτετέσσαι διορθώσεις εἰστε, Καπνοπάτας, Καπροβάτας, Καπανοβάτας, Σεμνοβάτας, Σεμνοβιώτας, Απνοβιώτας· ἐναγχος δέ τις καὶ Αγνοβιώτας γραπτέον εἶναι εἴκασε. Τούτων οὐδεμίκινος ἀποδεξάμενος, εἴκασα τὸ Καπνοβάτας κατὰ γώραν, καίπερ οὐδὲν μᾶλλον σχετές ὃν τῶν προτετέσσων διορθώσεων. Ισως, κατέπερ ἐσκυψειωσάμην ἐν τῇ : αλλακῇ μεταφράσσει (Strab. tom. III, pag. 26, not. 1), γραπτέον Καπάτας, τουτέστι καπάρανς, ὃς ἐξηγεῖται τὸ ξενικὸν ὄνομα τοῦδε Ήσύχιος. — Στ. 22, Γυναικός.] Γράψε, Γυναικῶν, ὃς φέρεται ἐν μόνῳ τῷ ἐμῷ ἀντιγράφῳ.—Κτέζας.] Καὶ τοῦτο ξενικὸν εἶναι μοι δοκεῖ τούνομα, καθά καὶ ἄτεροις ἔδοξε. — Στ. 27, Ήγούμενον.] ΗΔ, ΑΤ, Ήγούμενος. ΔΓ, Ήγούμενοι.

ΣΕΛΙΔ. 12, στ. 1, Καδὸ καὶ ἄγαδοι κ. τ. λ.] Εἰς ΔΓ, ΑΤ, Καθά καὶ οἱ ἄγαδοι. — Στ. 2, Τρισκαιδεκάτῳ.] Εἰς ΕΔ, ΑΤ, Δεκάτῳ. Τὸ δέ ἔξης, Μοισῶν τ' ἀγχεμάχων, αὐτὸς προσέθηκε, ἀναπληρώσας ὅπερ οἱ πρὸ ἐμοῦ κατέλεπον κενὸν γραφῆς διάσημα.—Στ. 6, Δὲ Μοισοὺς νῦν.] ΗΔ, ΑΤ, Δὲ καὶ νῦν. — Στ. 9, Εὔκτησιν.] ΗΔ, ΑΤ, Εὔκτιμησιν. Εἴτεροι διώρθουν, Εὔκτησιν. Σημαίνει δὲ τὸ

τῆς Εγκτήσεως ὄνομα, πρώτως εύριτκόμενον παρὰ τοῖς Εθδομήκοντα (Δευτερ. κέ, 13), αὐτὴν τὴν ἐνέργειαν τοῦ κτᾶσθαι, τούτῳ διαφέρον ἐνθάδε γε τοῦ Κτῆσεις, φῶ παρὰ τοῖς Γάλλοις ἡ Acquisition τῆς Possession.—Στ. 10, Ζῶντας, δικαιοτάτους.] Γραπτέον, οἷμα, Ζῶντας, ἀβίους καὶ δικαιοτάτους, ἀναπληροῦντας ὅπερ ἔστενεν ἐξερρυγέναι τοῦ χωρίου Ομηρικὸν ὄνομα.—Στ. 13, Άφ' οὐ καὶ κατὰ προέκπωσιν τινὲς αὐτῶν παρεώσθησαν ἐπὶ τὸν κυνισμόν.] ΗΔ, ΑΤ, (ἀσυναρτήτου καὶ ἀσυνέτου), Άφ' οὐ καὶ πρὸς ἐκπτώσεις τινὰς (Γερμ. Πλάθ. ἐκπτωσίν τινες) αὐτῶν παρέωσαν ἐπὶ τὸν κυνισμόν.—Στ. 14, Τὸ δὲ χήρος... ὑπογράφει.] Ισ.γρ. Τοῦ δὲ χήρους κ.τ. λ. κατὰ γενικὴν, ἵν' ἦ ὁ νοῦς, Οὐδεμίαν Ομηρος, τῷ καλλιέν αὐτοὺς ἀβίους, ἐμφασιν ὑπογράφει τοῦ χήρους γυναικῶν αὐτοὺς εἶναι.—Στ. 22, Τίθησι παραδείγματα.] ΗΔ, ΑΤ, Τίθησι τὰ παραδείγματα.—Στ. 24, Εἰ μὴ δέκ', η..] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Ω̄ οὐ δέκ' η.—Στ. 25, Γυναικας, δώδεκά τε πλείους τινές.] Αποκατέσποντα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, ἀντὶ τοῦ, Γυναικες, δώδεκα δ' ἡ πλείους τινές. Σημαίνει γάρ καὶ δίχα τοῦ διαζευκτικοῦ, πλείους τῶν δώδεκα. Εἰδέ βούλει σώζειν τὸν διαζευκτικὸν, γράψε, Γυναικας, δώδεκα τ', η πλείους, τινές.—Στ. 26, Τύχη..] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Τύχος.

ΣΕΛΙΔ. 13, στ. 10, Ταῖς περὶ τὰς θυσίας... ΔΑΠΑΝΑΙΣ.] ΗΔ, ΑΤ, ΑΠΑΤΑΙΣ. Οὗτω γάρ εἰκὸς φάναι τὸν Στράβωνα, καθὼ καὶ Ἰσοκράτης (Μέρ. Α, σελ. 354 ἐμ. ἐκδ.) ἐφη περὶ Λέκιθιάδου, «Ἐν ταῖς θυσίαις, καὶ ταῖς ἄλλαις ταῖς περὶ τὴν ἑορτὴν δαπάναις, οὕτως ἡφειδῶς διέκειτο». — Στ. 18, Κάνωλόλυζον.] ΗΔ, ΑΤ, Λί δ' ὠλόλυζον, ἀνδ' οὐ δὲ Γερουκνὸς ἐκδότης ἔγραψεν, Λίδ' ὠλόλυζον.—Στ. 21, Σπουδὴν, ὥστε καὶ ἐμψύχων ἀπέχεσθαι δὲ εὐσέβειαν, ἐκ θ' ὧν εἴπει Ποσειδώνιος, οὐκ ἀπιεῖτεον, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ἰσορίας.] ΗΔ (συγάδουσά πως τῇ παρὰ τῷ Γερμιώ Πλήθωνι γραφῇ), ΑΤ (παρ' ἀπασι συγκεχυμένου τοῦδε χωρίου), Σπουδὴν, ἐκ τε ὧν εἴπει Ποσειδώνιος, οὐκ ἀπιεῖτεον, καὶ ἐμψύχων ἀπέχεσθαι δὲ εὐσέβειαν, καὶ ἐκ τῆς ἄλλης ἰσορίας.—Στ. 27, Οἰκεῖαν.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Οἰκεῖαν.

ΣΕΛΙΔ. 14, στ. 1, Καὶ κατ' ἀρχάς.] Εξ ΔΓ ἡ προσθήκη τοῦ συνδέσμου.—Στ. 8, Τουτί.] Εξ ΔΓ, ΑΤ, Τοῦτο.—Στ. 13, Βορβονίσας.] ΗΔ (ἔνα συνάδη τῇ ἐν τοῖς ἔστης, σελ. 21 καὶ 22, γραφῇ

τοῦ ὄνόματος), ΑΤ, Βυρεβίσας.—Στ. 16, Πυθαγόρειον.]⁷ Ιδ. γρ. Πυθαγόρειον ὅν, ἢ Πυθαγόρου ὅν.—Γέπο τοῦ Ζαμόλειος.] Έκ ΔΓ καὶ ΕΔ προσετέθη ἡ πρόθεσις.—Στ. 17, Ταῦτα.] ΗΔ, ΑΤ, Ταῖχντα.—Μὲν οὖν οὐ κακῶς.] Ή μὲν σῶνται ἐξ ΕΔ, τὰ λοιπά δ' ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Μὲν οὖν καλῶς.—Στ. 21, Τοὺς ἄλλους.] Έκ ΔΓ ἡ προσθήκη τοῦ αἰδίου.

ΣΕΛΙΔ. 15, στ. 3, Πλάττειν.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Πάντας.—Στ. 9, Σκυθιῶν.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Σκυθῶν.—Στ. 24, Ωγύγιον.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Ωγυγίου.—Στ. 26, Εὐημέρω.] Τῷ ἐκ Μεσσήνης, οὐ καὶ πρότερον (Μέρ. Α, σελ. 134) ἐμπημόνισε.—Στ. 27, Ποταμίους λιθους ἐξ ἀμυν.]) Εξ ἀμυνου δηλουνότι συγκειμένους, κισσορώδεις τινάς λίθους, ἀμυνόδει συγκρίματι ἔοικότας, καὶ οὐχ, ὡς οἱ λοιποὶ λίθοι, τὴν πῆξιν ἔχοντας οἵοις ἦσαν οἱ ἐν Νισύρῳ τῇ νήσῳ, ὃς γηστὸν ὁ τοῦ Σταγειρίτου μαντηῖς Θεόφραστος (Περὶ λαθ. σελ. 394), «Η γάρ ἐν τῷ Νισύρῳ, καθάπερ ἐξ ἀμυν τειὸς ἔοικε συγκεισθαι» σημεῖον δὲ τῷ λαμβάνουσιν, ὅτι τὰν εὑρισκομένων ἔνικαι διαδεύπτονται ἐν ταῖς χερσὶν, ὥσπερ εἰς ἀμυνου, διὰ τὸ μήπω ευνεζάναι μηδὲ συμπεπληγέναι. Εὑρίσκουσι δὲ αὐτόχθονας κατὰ μικρά (ἴσ. γρ. κατὰ μικράς, τῇ, καὶ μικράς) χειροπληθεῖς ὅσουν, πολλάς, ὅταν ἀπαμείρωνται τῷ τάνῳ.—Στ. 29, Επιτεψά.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Επιτείνει.

ΣΕΛΙΔ. 16, στ. 1, Άν χρῆναι.] ΗΔ, ΑΤ, Αὖ χρῆναι.—Στ. 4, Γραμμικτεῖς.] Ίσουν τῷ Κριτικῆς ὄδε. —Στ. 9, Ως καὶ.]⁸ Ισ. γρ. Ως καὶ.

ΣΕΛΙΔ. 17, στ. 4, Πῶς οὖν... οἱ Σκύθαι πρότερον δ' οὐδὲ ίππημολγοὶ κ. τ. λ.] Γραπτέον, οἶμαι, ΠΟΤΕΡΟΝ, καθ' ὁμοίου λόγου συνάρτησιν τῇ ἀνωτέρῳ (Μέρ. Α, σελ. 40), «Πῶς οὖν;... πότερον δὲ οὐδὲ ἡ Λέγυππος κ. τ. λ.».—Στ. 8, Αμάξοικοι.] Όρθως ἐνθάδε ὁ Γεομηνὸς ἐκδότης ἀνεβίβαται τὸν τόνον.—Στ. 16, Αἰθιοπας, Διδυάς τ', τῇ ἐ Σκύθαις ιππημολγούσε.]) Οὗτως διώρθου πρὸ ἐμοῦ ὁ Κλερικος, οὐχ, ὡς ἔφην ἐν ταῖς ὑποτεταγμέναις τῇ Γαλλικῇ μεταφράσεις σημειώσασι (Strab. tom. III, pag. 39, not. 1), πρῶτος αὐτὸς εἰς τοῦτο μετεποίησε τὴν κακὴν γραφὴν, οὕτως ἔχουσαν Αἰθιοπάς τε Διγυνές δὲ Σκύθαις ιππημολγούσε. —Στ. 18, Καὶ ἀγκυούς.] ΗΔ ἡ τοῦ συνδισμού προσθήκη, ὃν ἡρμήνευσε καὶ ὁ ἀρχαῖος Διττεῖς μεταφράστης.—Στ. 21, Εν δὲ τοῖς.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Εν δὲ τούτοις ταῦτὸ γάρ τοῦτο σημαίνει τὸ, Εν δὲ τοῖς.—Στ. 25, Αὗτη

δ' ἡ.] ΗΔ, ΑΤ, Αὕτη δή.—Στ. 29, Εἰς πλεονεξίας.] Ἰσ.γρ. Καὶ πλεονεξίας.

ΣΕΛΙΔ. 18, στ. 13, Τῶν περὶ Σάτυρον καὶ Λεύκωνα.] Τῶν ἀρχαίων τινὲς ἐκδόσεων ἔφρον, Τῶν περὶ Σελεύκων, ἀντὶ τοῦ ἐν τοῖς ἀντιγράφοις, Τῶν περὶ Λεύκωνα. Καὶ ἐπεὶ οὐδεὶς ἴστρηται Σελεύκων Βοσπόρου βραστείνεις, ὑπέλαβε τις τῶν κριτικῶν γεγράφθαι πάλαι, Τῶν περὶ Σέλευκου καὶ Λεύκωνα. Ήμὲν δ' ἥρετε μᾶλλον τὸ Σατύρου δόκιμα, οὐ γεγονός ὁ Λεύκων διεδέξατο τὴν ἀρχὴν (Διόδωρ. Σικελ. 10, 93). Ερεῖ δὲ καὶ μετ' ὅληγχ (σελ. 30) ὁ Στράβων, «Τῶν περὶ Λεύκωνα καὶ Σάτυρον κ. τ. λ. η. — Στ. 17, Τοιοῦτοι παρὰ τοῖς Ἑλλησιν.】 Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Παρὰ τοῖς Ἑλλησι τοιοῦτοι.

ΣΕΛΙΔ. 19, στ. 3, Παρὰ πότου.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Παρὰ τὸν πότον.—Στ. 8, Τὴν εἰς τὴν νῆσον.] Εὖ ΔΓ ἡ προσθήκη τοῦ πρώτου ἀρθρου.

— Στ. 11, Τοῦ Ἀλεξάνδρου.] ΔΓ, Τοὺς Ἀλεξάνδρου.—Στ. 16, Καὶ Πλάτων δέ ἐν τῇ πολιτείᾳ.] Εὖ μὲν οὖν τῷ Περὶ νόμων (σελ. 705) τοῦτό φησι Πλάτων.—Στ. 18, Πολιτευσομένους.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Πολιτευσομένους.—Στ. 26, Δεῖν δὲ τάναντία.] ΗΔ, ΑΤ, Δέον τάναντία. ΔΓ, Δεενὸν δὲ τάναντία.

ΣΕΛΙΔ. 20, στ. 1, Τῇ τε δικαιοσύνῃ.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, Τῇ δικαιοσύνῃ.—Στ. 6, Αἴγαν.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Γαῖαν.—Στ. 17, Εὐα, ἐπ' εὐτελείᾳ.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, Εὐα τελείᾳ. Συντομώτ.ρον, ἵσως δέ καὶ ἀληθέσερον, ἦν διορθώνυ, Εὖ εὐτελείᾳ.

ΣΕΛΙΔ. 21, στ. 5, Ή τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ δέχεται; Τοὺς μὲν οὖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ διεχόμενος, παρερμηνεύσει κ. τ. λ.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Ή τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ διεχόμενος παρερμηνεύσει. Εὖ τοῖς ἑξῆς δὲ ἡ τε σιξις καὶ ἡ προσθήκη τοῦ, Δὲ, συνδέσμου, καὶ τοῦ ρήματος, Ερεῖ, εὖ ΗΔ εἰπέ.—Στ. 8, Εφ' ἡμῶν Αἴλιος.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Εφ' ἡμῶν γοῦν Αἴλιος.—Στ. 14, Μυσῶν καλουμένων.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Καλουμένων Μυσῶν.—Στ. 15, Επάνιψεν.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Επάνιψεμεν.—Στ. 16, Τῶν δέ.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν δή.—Στ. 25, Βοΐους δέ καί.] Εὖ ΔΓ ἡ προσθήκη τοῦ πρώτου συνδέσμου.

ΣΕΛΙΔ. 22, στ. 4, Ὕπεκρίνετο.] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Ὕπεκρίνατο.—Στ. 5, Ζαμόλξιος.] Οὗτως ἔγραψα, καθά γέγραπται ἀνωτέρω (σελ. 14), ΑΤ, Ζαμόλξεως, τὸ ποικίλον τῆς γραφῆς παρατούμενος.—Στ. 9, Στρατιάν.] ΗΔ, ΑΤ, Στρατείαν.—Στ. 10, Στρατιάν.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, Στρατείαν.—Στ. 11, Τότε δέ.] Άποκατέστησε

118 ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ

τὸν ἀρχαίνον γραφήν, ἀντὶ τῆς τοῦ Γερμανοῦ ἐκδότου μιορθώσεως,
Ποτὲ δέ.

ΣΕΛΙΔ. 23, στ. 14, Σκυθῶν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τῶν Σκυθῶν. —
Στ. 18, Αὐξηθέντες οὖν.] Ἐκ ΔΓ οὗτο γράψαντι, μεταμέλει μοι
οὖν, ΑΤ, Αὐξηθέντες δ' οὖν. — Στ. 20, Στρατιᾶς.] ΗΔ, ΑΤ,
Στρατείαν. ΔΓ, Στρατείας.

ΣΕΛΙΔ. 24, στ. 14, Τὰ δὲ ἔτης ἐν παράπλῳ.] ΗΔ, ΑΤ, Τὰ δὲ
ἔτης εἰς ἥν παράπλῳ. ΔΓ, Τὰ δὲ ἔτης ἐν παράπλῳ. — Στ. 16,
Τὰ ἔτης.] Ἐκ ΔΓ προσιθηρά τὸ ἄρθρον. — Στ. 25, Οφιοῦσσα.]
Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Οφιοῦσσα.

ΣΕΛΙΔ. 25, στ. 5, Εὔκκοσίους σαδίους.] ΗΔ, ΑΤ, Εὔκαστοις
σαδίοις. — Στ. 25, Ήκον δὲ ἐπὶ Παλάκιον συμμαχήσοντες τῷ Σκι-
λούρῳ.] ΗΔ, ΑΤ, Ήκον δὲ Παλάκῳ συμμαχήσοντες τῷ Σκι-
λούρῳ (ΔΓ, Σκιλούρῳ). Τὴν παρ' ἀπασι ταύτην κακὴν γραφήν
ἐξέφρασα καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει (Strab. tom. III,
σελ. 55), μήπω τότε συνιδὼν τῶν ἀντιγραφέων τὰ μάρτυρις, ὅπερ
ὑπερον ἐδήλωσα, ἐπανορθώσας καὶ τὴν μετάφρασιν (Strab. tom. V,
pag. 147). Ότι δὲ οὐ Παλάκῳ, ἀνδρὸς ὄνομα, ἀλλὰ Παλάκιον,
ὄνομα χωρίου ἡ φρουρίου, γραπτέον, αὐτὸς ὁ Στοάδων ἐν τοῖς ἔτης
(σελ. 33) δηλώσει, ἐτέροις αὐτὸ συγχαταλέγων φρουρίοις. Εἴτι δέ τὸ
Παλάκιον ὁ νῦν Παλουκλαβᾶς καλούμενος, ὃς φησιν ὁ Μελέτιος
φί συνάδει καὶ ὁ Πάλλας (Second voyag. tom. III, pag. 82,
καὶ 157).

ΣΕΛΙΔ. 26, στ. 1, Ἀμυντήρεις ἔχωτες λόγχας.] Τὸ μὲν ἐξ ΗΔ,
τὸ δὲ ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀμυντήρεις δὲ ἔχουσι, καὶ λόγχας. — Στ. 6,
Ἀκολουθοῦσι δέ ταῖς νομαῖς ΜΕΤΑΛΛΑΜΒÁΝΟΝΤΕΣ τόπους ἀεὶ τοὺς
ἔχοντας πόσιν.] Άξειώς πάντα προσήρμοσε τῶν γαζοριμάργων τινὲ τὸ
Σκυθικὸν ἔθος τοῦτο ὁ Λουκικὸς (Συμποσ. ἡ Δακιῶ. § 13) «Ἐδεί-
ν πνει, ὡσπερ οἱ Σκύθαι, πρὸς τὴν ἀφθονωτέραν νομὴν ΜΕΤΕΞ-
» ΑΝΙΣΤÁΜΕΝΟΣ, καὶ τοῖς περιφέρουσι τὰ δύκα συμπερινοῦσιν. —
Στ. 8, ἐν τοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ἐν τοῖς. — Στ. 22, Πλοῦν.]
ΗΔ (πάλαι κατακχωρισμένη ἐν ταῖς εἰς τὸ Ἰπποκράτους Περὶ
ἀέρων κ. τ. λ. σημειώσεσι, σελ. 290), ΑΤ, Πηλόν. — ἴχθύες.] Ἐκ
ΔΓ διέγραψα τὸ ἄρθρον. — Στ. 23, Γαγγάμη.] «Γαγγάμη, σχη-
νη νη, ἡ θίκτυον ἀλιευτικὴν φησὶν Ήσύχιος καὶ αὖθις διὰ τοῦ ὡ,
«Γαγγάμη, ἐν ᾧ οἱ ἀλιεῖς συνάγονται τὰ δύρες εἴρονται καὶ Γαγ-
» γάμη ν. Καὶ οὐδετέρως δὲ Γάγγαμον περ' Αἰγαίοις (Ἄγχιστρον,

371). Εοικε δ' οὖν ἔντεκόν εἶναι τοῦνομα, ἀπὸ τῶν προσαρχτίων ἐθνῶν εἰς τοὺς Ἑλληνας διαβάν, συγγενές ἵσως, καίτερο οὐχ ὅμοιος, τῷ παρὰ τοῖς νῦν Νορουεγοῖς καὶ Γροιλλανδοῖς Γαγγουάδ (Gangdad) καλουμένῳ ἀλιευτικῷ ἐργαλείῳ. Ἰδ. Lacepède, *Histoir. Natur. des Poissons, tom. X, pag. 249*. Ἐπιθι καὶ τὰ σημεωθέντα μετεις τὴν Γαλλικὴν τοῦδε τοῦ χωρίου μετάφρασιν. Προσέθετ δὲ τούτοις, ὃς ὁ Πάλλας (*Second voyag. tom. III, pag. 561*), παραχθεὶς ὑπὸ τῆς μεταφράσεως τοῦ Συλάνδρου, τὴν Γαγγάμην, οὐχ ἀλιευτικοῦ ἐργαλείου, ἀλλὰ τόπου ὄνομα κακῶς διεξαμένου, αἰτιᾶται μηδὲν δέον τὸν Στράβωνα, ὡς οὐκ ἀκριβῶς ἴστορίσαντα τὴν γε ἐπὲ τῶν πάγων ἀλιείαν τῶν ἀντακχίων.—Στ. 28, Πολλήν.] ΗΔ, ΑΤ, Πολύ. Συμμίγει δὲ μήγετος καὶ διένρο παρὰ τοῖς Βοσπορινοῖς Σκύδαις ἡ περὶ τὰς ἀμπέλους πρόνοια, τὸ ἐπαμάν αὐταῖς γὴν χειμῶνος, ἀνακαλύπτειν δὲ ἔχεις κατὰ τὸν Αἴριον μῆνα, ὡς φητεὶ ὁ Πάλλας (*Second voyag., etc. tom. III, pag. 46, et tom. IV, pag. 141*).

ΣΕΛΙΔ. 27, στ. 9, Καλούμενου δ' ἄλσος.] Ἐκ ΔΓ καὶ ἡ τάξις καὶ ὁ σύνδεσμος, ΑΤ, Άλσος καλούμενον. Ἐναντιμοτικοῖς πρὸς τὸ ψιλόν ή δὲλον ἐξ ὅν κατωτέρω (σελ. 183) φήσει· «Οἱ δὲ ποιηταὶ η κοσμοῦσιν, ἀλιση καλοῦντες τὰ ιερὰ πάντα, κάν ή ψιλάν».—Στ. 18, Οἱ δὲ καί.] Ἀποκατίσησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν, αὐτὸν δὲς ὁ Γερμανὸς ἐκδότης διερθῶν ἔγραψε, Οἱ δὲ ἐκεῖ. Ταύτην καὶ αὐτὸς ἐξειφράσα τὴν διέρθωσιν ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει, πεθκνωτέρας ἀπορῶν· νῦν δὲ προειλόμην κατὰ χώραν μὲν ἐάν τὴν γραφὴν, τὰ δὲ ἐξῆς εὐγμαῖς διατείλαι, ὡς ἐξερρυηκότων τεινῶν τοῦ χωρίου λιξεων.—Στ. 21, Τὴν Σαπράν λεγομένην λίμνην.] Ήν οἱ Τούρκοι Τσουρούκ δενίζ, τευτέσι Σαπράν Σάλασσαν, καλοῦσι νῦν.—Στ. 22, Σταδίων τετταράκοντα.] Όκτὼ Οὐέρτας λεγομένης Ρώσικάς καὶ ήμίσεκν δύνανται τὰ τισσαράκοντα σάδια, ὡς φητεὶ ὁ Πάλλας περὶ τοῦ ἰσθμοῦ τούτου τὸν λόγον ποιούμενος ἐν τῇ δευτέρᾳ Προτηγῆσει (Pallas, *Second voyag. de l'Empir. de Russie, tom. III, pag. 4*)· ἐν ή ἐξυγνῶν τοῦ Στράβωνος τὴν ἀκριβείαν καὶ ταῦτα προστιθησι, Cette étendue de huit versées et demie, s'accorde assez exactement avec celle que Strabon indique... et confirme l'étonnante et scrupuleuse exactitude qu'a mise cet ancien Géographe dans la description qu'il nous a laissée de la mer Noire, de celle d'Asoph, et particulièrement de la presqu'ile de Crimée.

ΣΕΛΙΔ. 28, στ. 7, Προσβραχῆ.] Προσβραχῆ κάνθάδε γραπτέου

εἶναι φησι τῶν ἐν ὄνόματε χριτικῶν τις.—Στ. 9, Καὶ καλός.] Ἐξ ΕΔ,
ΑΤ; Καὶ ἄλλος. Εἰς δὲ τὸ Καλὸς ὡδίς χυρωνυμικόν.—Στ. 14,
Τετρακοσίων.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τεσσαρακοσίων.—Στ. 15, Ἄχρ...
καλουμένη Προθένιον.] Νῦν δέ, κατὰ τὸν Πάλλαν, ὄνομάζεται Αյα-
Βιργινή, σύνθετον, ὡς φησιν, σύμφωνα ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἅγιος, καὶ τοῦ
Τουρκικοῦ Βιργινή, ὡς αἱ τις εἴποι, Ἅγιον ἀκρωτήρεον (*Second
voyag. tom. III, pag. 73, 74, 108*). Οἱ Δαμβιλῆς δὲ Eski-
Βιργινή (ἢ ἐξ Παλαιὸν ἀκρωτήρεον) αὐτὸν καλεῖ. —Στ. 21,
Συμβόλων λιμήν.] Κοινῶς Σύνδουλα, κατὰ τὸν ἡμέτερον Μελέτιον
κατὰ δὲ τὸν Γαλλού Δαμβιλῆν, Port de Koslevé ὁ δὲ Πάλλας
(*Second voyag. tom. III, pag. 65*) Port de Balaklawa καλεῖ
αὐτόν.—Στ. 22, Κτενοῦντα.] Ἀλικάς αὐτὸν νῦν καλεῖσθαι φησιν ὁ
Μελέτιος ὁ δὲ Πάλλας, Port d'Achtiar.—Στ. 5, Πόλη Χερρόνη-
σσον.] Ήν οἱ μετὰ Στράβωνα Χερσῶνας ἐκάλεσσαν.

ΣΕΛΙΔ. 29, στ. 7, Παλάκιον.] ΗΔ (φρουρίου δηλοῦσσα ὄνομα),
ΑΤ (ἀνδρωνυμικοῦ), Πάλακον. Ἐπειδὲ τὰς ἀνωτέρω (σελ. 118)
σημειώθέντα. —Στ. 22, Δισχελίους.] ΔΓ, Χελίους. Ἐπειδὲ τὰς Γαλ-
λικάς σημειώσεις.—Στ. 26, Τραπεζοῦς.] Mancour φησὶν ὁ Δαμ-
βιλῆς καλεῖσθαι νῦν τὸ ὄρος τοῦτο ὁ δὲ Πάλλας (*Second voyag.
tom. III, pag. 227*) Tschatayr dag, ὁ ἐξ Σκηνῶν ὄρος.—
Τῇ περὶ τὴν.] Ἐκ ΔΓ ἡ προσῳδήκη τοῦ δευτέρου ἀρθρου.

ΣΕΛΙΔ. 30, στ. 3, Βοσπορανῶν.] ΗΔ, ΑΤ, Βοσπορικωνῶν.—
Στ. 5, Βοσπορινῶν.] Ωδὲ δὲ ἐξ ΔΓ, ΑΤ, Βοσποριανῶν.—Στ. 13,
Σάτυρον.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Σάγαυρον.—Στ. 19, Υζατος, δις οὐχ.]
Ἀποκατέσποντα τὸν ἀρχαίν γραφήν, ἀνθ' ἦς ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκ-
δότης, Υζατος, οὐχ.—Στ. 25, Απὸ ἐνδομήκοντα.] Περιττὴ ἡ
πρόθεσις.

ΣΕΛΙΔ. 31, στ. 1, Φχνυγορίκην.] Τὴν ὑπὸ τῶν Ρώσων ὄνομα-
σθεῖσαν Τμυταράχαν, νῦν δὲ καλουμένην Ταμάν (*Pallas Second
voyag., etc. tom. III, pag. 362*). —Στ. 19, Εννακισχελίων.]
Ἴδε τὰς Γαλλικάς σημειώσεις.

ΣΕΛΙΔ. 32, στ. 6, Όρύκτουν.] ΗΔ (παρὰ τὴν εὐθεῖαν Όρύκτης),
ΑΤ, Όρυκτον. Ἐσωστε δὲ καὶ ἡ παρ' ἡμῖν συνήθεε τοῦ Όρύκτου
τοῦνομα ἐν τῷ Αἴξινορύγεον (χαρ. Αἴξινογύρε), ὁ ἐξεν ἐξ Όρύκ-
του καὶ ἀξίως συγκείμενον ἀργαλεῖον.—Στ. 11, Μυριάδας μεδίμνων
διακοσίας καὶ δέκα.] Ἰδε τὰς Γαλλικάς σημειώσεις.—Στ. 15, Οὔηγά-
λακτι.] Ἐξει τὸ ἐν τῇ συνθείξ Όξυνόγσλον.—Οὔημπ.] ΔΓ, Εὔημα,

ἐγρήσατο καὶ Πλούταρχος (Συμποσιακ. δ', 1, § 5) τῷ Ὁψημα ἐκ Πλάτωνος (Πολιτ. β', σελ. 372) παραλαβόν. Ἀλλ' ἐπεὶ παρὰ τῷ Πλάτωνι φέρεται Εὔψημα, εἰκότας ὁ Συενθέρος ἀμφιβάλλει πέρι τῆς γραφῆς τοῦ Ὁψημα, καίπει παρῆχθαι δοκοῦντος ἀπὸ τοῦ Ὁψηματος ρῆματος, ὡς πάλιν Πλούταρχος ἐγρήσατο (Συμποσιακ. δ', 4, § 2), λέγων, «Τί γάρ ἐπ' ἀκτῆς, τίς λάκυνθον ὄψηται καὶ κάππαριν;» ὁ καθαριεῖς τῶν γραφικῶν κηλίδων, μεταποιῶν εἰς τὸ, «Τίς γάρ ἐπ' » ἀκτῆς λάκυνθον κ. τ. λ. ν. Εἶτε δὲ τὸ Ὁψημα, δψῳ χρῆται τὸ δὲ Ὁψημα (εἴ γε γνήσιον τοῦνομα), οὐδὲν ἀν λέγοις πλέον τοῦ Ὁψου.
—Στ. 25, Δὲ, δυνάμει πεποιθότες.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίκην γραφήν, αἷμαν ἀν γράψας, ὡς φέρουσιν ἔνια τῶν ἀντιγράφων, Δ' οἱ δυνάμει πεποιθότες. Ο Γερμανὸς ἐκδότης ἔγραψε, Δ' αὖ δυνάμει πεποιθότες.

ΣΕΛΙΔ. 33, στ. 1, Ἐπιείσκητα πύργους καὶ ἐκαζον δάνιον δέκα.] Ἐπιθετὰ εἰρημένα τῷ Πάλλᾳ (Second voyage, etc. tom. III, pag. 334), περὶ τῶν σωζομένων ἑρειπίων τῶν πύργων τούτων. — Στ. 6, Πρὸς δὲ τοῖς καταριθμηθεῖσι τόποις.] ΗΔ (ἢ καὶ ἔτερος πρὸ ἡμῶν εἴκασκεν, ὡς ἔξιν ἴδεεν ἐν ταῖς Γαλλικαῖς σημειώσεσι καὶ ταῖς ὑπὸ τοῦ Ἄγγλου ἐκδότου συλλεγείσαις ΔΓ), ΑΤ, Πρὸς δὲ καὶ τὴν καταριθμηθεῖν τῶν τόπων. — Στ. 14, Ο Κτενοῦς ἥν.] Εἰ ΔΓ προσειληφε τὸ ὑπαρκτικὸν ρῆμα. — Ἰν' οὖν ἀντέχοιεν.] Εἴτε ΕΔ, ΑΤ, Ἰν' οὖν ταῦτ' ἔχοιεν.

ΣΕΛΙΔ. 34, στ. 2, Ορεσιν.] ΗΔ, ΑΤ, Ελεσιν.—Στ. 3, Εν τοῖς τόποις τούτοις.] Οὗτω γράψε, προειδεῖς τὴν τυπογράφου ἀβλεψίην ἐκρυεῖσκεν ἀντωνυμίαν. — Στ. 22, Διελοι.] ΗΔ, ΑΤ, Διέλοις.

ΣΕΛΙΔ. 35, στ. 4, Ο Πολύβιος... οὐκ ἀληθὴ λέγων.] Θεοπόμπῳ πιεύσας ἵστως ὃς γε μὴν οὐκ ἀπὸ τοῦ Αἴμου, ἀλλ' ἀπὸ τεινος ἶλλυρικοῦ, ἀμφῳ κατοπτεύεσθαι τὰ πελάγη φησί (κατωτέρ. σελ. 40), τὸ Ἰόνιον δηλονότε πέλαγος καὶ τὸ Αἰγαῖον, οὐ τὸν Πόντον. Τὸ δὲ ὅρος Δέλφειον ὀνομάζει ὁ τοῦ Περὶ Ναυμασίων ἀκουσμάτων (κεφ. σχι) συγγράφεις.—Στ. 11, Συνάπτοντα τῷ τε Ἱερῷ, καὶ ταῖς Ἀλπεσιν.] Τῷ μὲν Ἱερῷ οὐ συνάπτει τὰ ἶλλυρικά, πλὴν εἰ μὴ τὸν κατὰ τὸν Ἀδρίαν Ἱερὸν λέγει, ὅμολογῶν ἐνθάδε οἵς ἀλλαχοῦ (Μέρ. Α, σελ. 73) ὡς ψευδέστεν ἐπιτιμᾷ. Τὸ δὲ Ἀλπεσι καλῶς ἔχει, εἰ τὰ ἄκρα τῶν Ἀλπεων τὰ κατὰ τοὺς Ἱάποδας, τὰ καὶ Ἀλβικ καλούμενα (κατωτέρ. σελ. 36, 37, καὶ Μέρ. Α, σελ. 267) βαύλεσται λίγειν. ίδε τὰς Γαλλικάς σημειώσεις (Strab. tom. III, pag. 72, not. 4). — Στ. 12,

Ά καίται... ἀρξάμενα απὸ τῆς λίμνης κ. τ. λ.] Εὐ τῇ Γαλλικῇ μεταφράσσει συνήψει τὸ ἀναφορεῖκὸν, Ά, τῷ Ἰλλυρικῷ, καθά καὶ οἱ πρὸ ἐμοῦ μεταφράσατο, πλὴν τοῦ ἰταλοῦ, συνάψαντος πρὸς τὸ Ἀλπεσινού, *con quell' Alpi che sono tra l'Italia et l'Alemagna.* Ή τούτην γραπτέσσιν, δὲ καὶ εἰντατι... ἀρξάμεναι, ἡ ὑποληπτίσιον τὸν Στράβωνα πρὸς τὸ ὑπονοούμενον, *Όρεσι, συναρτησαι τα ἔξης.* Τὴν δὲ οὖν ἡμῖν μετάφρασσαι, *Commentations par l'Ilyrie qui touche à l'Ister et aux Alpes, située entre l'Italie et la Germanie, débordeant sur les Alpes, SITUÉES.* Ή δὲ λίμνη, ἡς εἴρηκεν ἀνωτέρω (σελ. 6) προσάπτεσθαι τοὺς Ράχιτοὺς τοὺς Ελουητίους τε καὶ τοὺς Οὐενδελικούς, εἶτιν ἡ γὰρ καλουμένη Lac de Constance απὸ τῆς σύνεγγυς πόλεως Κωνσταντίας.—Στ. 14, Ελουητίους.] Τοῦτον εὑρηκέναι ἐν ἀρχαῖς βίβλῳ φησίν ὁ Κασωβῶν, AT (παρ' ἄποικοι φερομένου), Τοινέους, ἡ Τοινίους, ψευδεζάτης γραφής. Ότι δέ περι Ελουητίων εἶτιν ὁ λόγος ὅδε, μερτυρεῖ καὶ ὅπερ ἔφεντον σημειωσάμενος παράλληλον τοῦ Στράβωνος γράφοιν. Τοῦτον ἀπεδέξαντο καὶ δύο τῶν μεταφράστῶν, ὁ τε ἰταλὸς (Svizzeri) καὶ ὁ Γερμανός (Helvetier).—Στ. 18, Μαρίσου.] Εξ EΔ, AT, Παρίσου. Εγκρύψαντες καὶ ἀνωτέρω (σελ. 23) τοῦ Μαρίσου.—Στ. 28, Πολλοί.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ τοῦ Ξυλάνδρου μεταφράσσει), AT, Πολύν. Εὐ τῇ ἀρχαίᾳ Λατινικῇ μεταφράσσει, καὶ τῇ ἰταλικῇ, ἐκπέρρουςτε ἀμφότεροι, Πολλοὶ πολύν.

ΣΕΛΙΔ. 36, στ. 8, Τεργυτῶν.] ΗΔ (ἴνα συνάδῃ τῇ μετ' ὀλίγα, στ. 16, γραφῇ), AT, Τεργέστης. ΔΓ, Τεργέσαι : Τηργέσαι.
—Στ. 17, Πλωτὸς προσλαβῶν.] Εξ EΔ, AT, Πλωθός προσλαβών. ΔΓ, Πλωθεῖ προσλαβῶν. Ή δὲ γηγείτην οἵσως, Πλεῖται, καὶ προσλαβῶν.—Στ. 28, Ιερουντ.] Οὓς ἀνωτέρω (Μέρ. Α, σελ. 288) Ιερίους ἐκάλεσε.

ΣΕΛΙΔ. 37, στ. 12, Οὐενδῶν.] Εξ ΔΓ, AT, Οῦενδον. —
Στ. 14, Οροίως τοῖς ἄλλοις.] Εξ ΔΓ, AT, Οροίως καὶ τοῖς ἄλλοις.—Στ. 21, Κυρωκτική.] Ἀποκατέσησα τὴν ἀρχαίνη γραφήν (συνάδουσαν τῇ ἀνωτέρω, Μέρ. Α, σελ. 159) AT, Κηρυκτική.

ΣΕΛΙΔ. 38, στ. 4, Καὶ Νινίαν.] "Ισ.γρ. Καὶ Αἰγῶνα (περιττοσυλλάξεως), η Καὶ Αἰγῶναν (ισοττοσυλλάξως, καθά φέρεται παρὰ τῷ Πτολεμαίῳ, καὶ τῷ Πλευρῷ), η εἶτιν ἡ γὰρ καλουμένη Νόνα (Nona), πόλις Ἰλλυρίδος.—Στ. 10, Νομίσματι.] Ἀποκατέσησα τὴν ἀρχαίαν γραφήν, AT, Νομίσματι.—Στ. 12, Μέσην.] ΗΔ (συνάδουσα τῇ

ἐν ταῖς Χρησομαθείαις γραφῇ), ΑΤ, Μέσον.—Στ. 18, Οὐαρ-
δαίους.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Οὐαρδάλειους.

ΣΕΛΙΔ. 39, στ. 5, Ἡ συνάπτει τοῖς.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Συνάπτει
δὲ τοῖς.—Στ. 6, Δαρδανῆτιοι,] Ἐξ ΕΔ ἡ τοῦ στιλπλωσίας.—Στ. 8,
Δαρδανάταις.] ΗΔ, ΑΤ, Δαρδανάταις.—Γαλάβριοι,] Τοὺς αὐτοὺς
εἰπάζουσε τεινες εἶναι τοὺς παρὰ τῷ Βυζαντίῳ Στιφάνῳ Γαλάδραις.
Ισως μέντοι γραπτέον Ταυλάντεος, ἢ γοῦν τοὺς Γαλαβρίους μοί-
ραν εἶναι τῶν ἔξης (σελ. 53) ρηθησομένων Ταυλαντίων ὑποληπτέον.
Οὐ γάρ Πολύαινος (Στρατηγομ. δ', 1, σελ. 109, ἐμ. ἐκδ.) καὶ Γάλαν-
τεια (ἡ Γάλαντον), βασιλέα Ταυλαντίων ἵστρηκε.—Στ. 10, Δαρδάνιοι,]
Οὐχ ἔτεροι τῶν Δαρδανιατῶν.—Στ. 26, Καὶ ἀσφάλτου,] Ἐκ ΔΓ ἡ
προσθήκη τοῦ συνθέσμου.—Τυχομένης.] ΗΔ, ΑΤ, Κατομένης.

ΣΕΛΙΔ. 40, στ. 2, Ἐκτυπωθέν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Τυπωθέν.—Στ. 16,
Ἄπο ἀνδρός,] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Άπο τοῦ ἀνδρός.—Στ. 21, Καὶ ἄλλα
δ' οὐ πιεῖται.] Ἐκ ΔΓ προσειληρά τὸν δεύτερον τῶν συνδέσμων.—
Στ. 23; Άπο τινος ὅρους.] Τοῦ κληθέντος ὑπό τινων Δελφίου, ὡς
ἴσημεωτάχυτρα ἀνωτέρω (σελ. 121). Καὶ συνεγύθη ἵστως τὸ ὅρος τοῦτο
τῷ ὅρει Πίνδου (τῷ νῦν Μετσόβῳ), ἀφ' οὗ τῷ ὅντει κατοπτεύεσθαι
φασιν ἀμφώ τὰ πελάγη, τό τε ἴδιον καὶ τὸ Λέγατον.—Στ. 24, Τὴν
Θίσιν,] ΗΔ, ΑΤ, Τιθείς.—Στ. 27, Λαοδογματικά,] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ,
Λαοδογματικῶς. Ἰθ. Μέρ. Α, σελ. 134.

ΣΕΛΙΔ. 41, στ. 7, Ἐκτετράχυνται,] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Εκτετράχύ-
νεται.—Στ. 10, Ἑδος,] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ἑδυος.—Στ. 11, Νιφο-
βόλος,] Γράφε, Νιφόβολος, καθά διώρθωσις ἐν ταῖς Χρησομαθείαις
(Μέρ. Γ, σελ. 371).—Στ. 17, Συνάπτοντα... τῇ δὲ, παρὰ τὰ ὅρη,] Ἐξερρύηκέναι τι τοῦ χωρίου δηλοῦτο τὸ ἀσυνάρτητον αὐτοῦ. Ἰσως οὖτας
ἀντιληφοῦντας ἐστι, Συνάπτοντα τοῖς παρὰ τὰ ὅρη. Εἴτε δ' ἂν οἱ
παρὰ τὰ ὅρη Σκορδίσκοι, οὓς ἐν τοῖς ἔξης (σελ. 42) Νεγάλους
Σκορδίσκους ὄνομάζει.

ΣΕΛΙΔ. 42, στ. 8, Μάρτου,] Άποκατέσησα τὴν ἀρχαίνην γραφήν,
ΑΤ, Μάργου.—Στ. 9, Μάργου,] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Βάργον.—Στ. 12,
Ὀρῶν,] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Θρων.—Στ. 19, Τόμιν,] ΗΔ, ΑΤ, Τομέα.
ΔΓ, Τόμηα : Τομέαν : Τομαία. Ἡ ἡμιτέρκη διόρθωσις συνάδει
οὐ μόνον τῇ κατωτέρῳ (σελ. 43) ὑπ' ἀπαξιπάντων ὀνοματογημένῃ
γραφῇ, Τόμιες, εὐθίσις πτώσεως, ἄλλα καὶ τοῖς ἀρχαίοις νομίσμασιν,
οἷς ἐγκεχάρακται ΤΟΜΕΩΣ κατὰ γενικήν, ὡς πόλεις, πόλεως, πόλιν.
Προσιδεῖ δέ, ὅτι καὶ ὁ ἐκεὶ διεκτρέψας τὸν τῆς ἔξορίας χρόνον ποιεῖται

Οὐέδιος οὐκ ἄλλως αὐτὴν ὀνομάζει (Ovid. *Ex Ponto epistol. libr. IV*, 14, 59).

Tam mihi cara Tomis : patria quæ sede fugatis
Tempus aut hoc nobis hospita fida manet.

Ἐξι δὲ ή Τόμις τὸ νῦν καλούμενον Τομισθάρ, ή Τεμισθάρ, οὗ σύνεγγυς καὶ λίμνη εἴσεται τινα φασι καὶ ουρένην, Όβιδος εἰτέρο, τουτέστιν, Οὐέδιος λίμνη.—Στ. 24, ἀπὸ τῶν.] ΗΔ, ΑΤ, ὡπὸ τῶν.—Στ. 26, Ἰλλυρίου.] ΗΔ, ΑΤ, Ἰλλυρίου.

ΣΕΛΙΔ. 43, στ. 9, Σημειωθεῖρας... **ΠΕΡΙΓΡΑΦΑΣ.**] ΗΔ, ΑΤ,
ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΣ. Εἴρηκε δὲ καὶ ἄλλαχοῦ (Μέρ. Α, σελ. 224), «Τὸν εὐπερίγραφόν τε καὶ σημειώθες.» — Στ. 16, Τόμις.] Ἀποκατέστατην ἀρχαίκην γενήν συγάδουσαν ὅδε πᾶτε τοῖς ἀντιγράφοις (ἴδ. τὰ ἀνωτέρ. σημειωθέντα), ΑΤ, Τομιεύς.—Στ. 17, Κάλλατις.] Κατὰ μὲν τὸν Δαμβιλλού, ή νῦν λεγομένη Μαγγάλια (Mangalia), κατὰ δὲ τὸν ἡμέτερον Μελέτεον, Παγκάλλια. — Στ. 20, Εὖ νησίῳ τινὶ, ὅπου ἔρεν τοῦ Ἀπόλλωνος.] ΔΓ (οὐ κακή) Εὖ νησίῳ τινὶ ἴερῷ τοῦ Ἀπόλλωνος.

ΣΕΛΙΔ. 44, στ. 10, Καὶ Ἀγχιάλη, καὶ αὐτὴ Ἀπολλωνικτῶν.] Ἀτρισκοῖς διειδῆρα ὡς πλεονάζοντας οὐ πλεονάσουσι δέ, εἰάν τις γράφῃ. Καὶ ἀκτὴ ἄλλη, καὶ αὐτη Ἀπολλωνικτῶν. Ἐπεδι τὰς εἰς τόδε τὸ χωρίον Γαλλικάς σημιώσεις μου.—Στ. 20, Οὔπερ.] ΗΔ, ΑΤ, Οὔπερ. Ό νοῦς, ἐνῷ τόπῳ (τῷ ἴερῷ τῶν Χαλκηδονίων, δηλουνότε) ἐσὶ τὸ ξενώτατον τοῦ Εὐξείνου πόντου.—Στ. 21, Πεντασάδιον.] Εὖ δὲ τοῖς πρόσθεν (Μέρ. Α, σελ. 162) τετραγάδιον εἴρηκε τὸ σόμικ τοῦ Θρακίου Βοσπόρου.

ΣΕΛΙΔ. 45, στ. 7, Πρῶτου.] ΗΔ, ΑΤ, Πρότερον ἐν γάρ τοῖς ἔξις (σελ. 389) περὶ αὐτῆς ταύτης τῆς Φαρουκίας τὸν λόγον ποιούμενος, λέγετε «Πρώτεις γάρ ἀλίσκεται ἐνταῦθα τὸ δῆμον τοῦτο» ή πηλαμίς ἀηλονότε. Ή δὲ Φαρουκία, Φερνάκη νῦν καλεῖται, ην τὴν αὐτὴν εἶναι βούλονται τενες τῇ Κερασοῦντι. Ό δέ Στράβων (σελ. 388), καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Πτολεμαῖος ἐτέρου παραδεδώκασι τῆς Φαρουκίας τὴν Κερασοῦντα. Ἀλίσκεται δὲ ἐν αὐτῇ καὶ ἐν ἑτέροις οὐκ ὄλιγοις τόποις τῆς Πουτεκῆς παραλίας οὐ πηλαμίς μόνον, ἀλλὰ καὶ πλεῖστ' ἄλλα γένη ἐγκύων, περὶ ὃν ἐπεδι τὸν Πάλλαν (Pallas, Second voyage. tom. IV, pag. 253).—Στ. 12, Προοπίπτουσα.] Έκ ΔΓ, ΑΤ, Προσπίπτουσα.—Στ. 23, Πρότεροι.] ΗΔ, ΑΤ, Πρότερον.

— Στ. 24, Περάν.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Πέραν.—Στ. 26, Ἐπειδὴ πόλις.] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπεὶ δὲ πόλις.

ΣΕΛΙΔ. 46, στ. 4, Καὶ τὸν κατὰ τὰ ἀριστερὰ τοῦ Πόντου ΛΕΓΟΝΕΝΗΝ.] Ἰσ.γρ. **ΛΕΓΟΜΕΝΑ**· ἐρεῖ γάρ εὐ τοῖς ἔξης (σελ. 377), αἱ ἐν ἀριστερᾷ μὲν τὰ προσεχῆ τῷ Βυζαντίῳ... καλεῖται δὲ Τὰ ἀριστερά τοῦ Πόντου. — **Στ. 12, Επαγαγομένου.**] ΗΔ, ΑΤ, Ἐπαγαγομένου.—**Στ. 13, Δωσόπων δὲ.**] ΗΔ, ΑΤ, Δωσόπων τοι.

— **Στ. 18, Μις καὶ Πινδαρός φυσιν.**] ΗΔ, ΑΤ, Μίς δὲ Πινδαρός φυσιν. Οὗτοι δέ πως ἡρμήνευσε καὶ ὁ Ἰταλὸς μεταφραστής, εἰ cosi dice Pindaro.—**Στ. 23, Κρίνανός.**] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, Κρίνανός.

ΣΕΛΙΔ. 47, στ. 16, Καὶ ἐκ παλαιού.] Διεγραπτίσου ἵτως τὸν σύνδεσμον, διν καὶ ὁ ἀρχαῖος Δατίνος μεταφραστής παρίλιπε.—**Στ. 28, Άλιξ.**] Ἀποκατέσκοι τὴν γραῦην τοῦ Εἴνσιου, τὸ φιλὸν μόνον πνεῦμα μιταποιήσας εἰς τὸ δασὺ (ἴδ. Ήσιοδον τὰς τοῦ Λοιστήρου ἐκδίσεως σελ. 435), ΑΤ, Άλεούς, ή Άλέους, ὅπερ ὁ Γερμανὸς εκδότης ἔτρεψεν εὖς ΕΔ εἰς τὸ Λασούς. Εὖς δὲ τὸ Άλιξ, ἀθρόους οἱ δὲ ἀρχαῖοι μιταφρασταὶ, ὁ τε Δατίνος καὶ ὁ Ἰταλὸς, ὡς συνώνυμον ἔξιδεξαντο τοὺς Άλιτας, τουτέστι πλάνητας.

ΣΕΛΙΔ. 48, στ. 2, Καὶ διὰ τούτο.] Οὗτοις ἔγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης, ἐκ τοῦ Γεμίσου τὰς ἀφορμὰς λαβὼν, ΑΤ, Καὶ διὰ τὸ, ὅπερ ὁ Κασωβῶν ὑπενόμει τριπτέον εἶναι εἰς τὸ, Καὶ οὐ διὰ τὸ, ἔτερος δέ τις εἰς τὸ, Μὴ διὰ τὸ, παραλίεπων τὸν σύνδεσμον.—**Στ. 8, Νυνί.**] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Νῦν.—**Κατοικιῶν.**] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Κατοίκων.—**Στ. 15, Αὐτῶν.**] Εὖ ΔΓ, ΑΤ, Αὐτοῖς.

ΣΕΛΙΔ. 49, στ. 22, Εἴθνων.] Ἰσ.γρ. Όρων.

ΣΕΛΙΔ. 50, στ. 7, Εὐφυίας.] Ἰσ.γρ. Εὐφορίας· ὅπερ ἔστιν εκφράσαι καὶ ὁ ἀρχαῖος Δατίνος μεταφραστής, uberiae. Τὰ ἀρχαῖα Γλωσσάρια, «Εὐφορία... ubertas» καὶ «Uberimum, εὐφορών τατουν».

ΣΕΛΙΔ. 51, στ. 13, Ο Θύκμις.] Εὖ ΔΓ προσειληφε τὸ ἄρθρον.

ΣΕΛΙΔ. 52, στ. 7, Γόργου] Εὖ ΕΔ (συγαρδούσης τῇ εὐ ταῖς Χρυσομαθείαις γραφῇ Μέρ. Γ, σελ. 376, καὶ τῇ παρότε Σκύμνῳ τῷ Χίῳ, σίχ. 454), ΑΤ, Τόλγους ἀνθ' οὐ τὸ ἔμὸν ἀντίγραφον φέρει Τόλγου, διὰ τοῦ ρ, καθά γράψεται καὶ εὐ ταῖς Ἀντωνίν. Λιβεράλ. Μιταχωρ. ζερ. 4. Αὐτὸν δέ τούτου, τὸν εἴτε Τόλγου, εἴτε Τόργου, ή Γόργου, Γάργαρους ὁ Στράβων εὐ τοῖς ἔξης (σελ. 241) ὀνομαζει. Διεπεφώνηται δὲ οὐ μόνον περὶ τοῦ ὀνόματος, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς πρὸς Κύψελου

σχέσεως αὐτοῦ Στράβων μὲν γάρ (ώς γοῦν ἐξίν εἰκάσαι ἐκ τοῦ προ-
κατεμένου χωρίου καὶ ἐκ τῶν Χρησομαθεῶν), καὶ Σκύριος ὁ Χῖος παῖδες
Κυρῆλου λέγουσι τὸν Γόργον· ἀντωνῖνος δ' ὁ Λιθεράλις, ἀδελφόν·.—
Στ. 9, Ολίγων.] Ἰσ.γρ. Όχτὼ, ὥσπερ ἐσημιστάμην ἐν τῇ Γαλλικῇ
μεταφράσει. — Στ. 10, Τύμφης.] Ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Στύμφης. Δηλοῖ δὲ
καὶ τὸ ἔξης (σελ. 53) ἐθνικὸν, Τυμφαῖος. — Παρωραίας.] Ἐκ τοῦ
ἔμοι ἀντεγράφου, ΑΤ, Παρωραίας. Δηλον δὲ καὶ ἐκ τοῦ ἔξης (σελ.
53) ἐθνικὸν, Παρωραῖος. — Στ. 28, Περιπόλεος.] Ἰσ.γρ. Περι-
πόλια.

ΣΕΛΙΔ. 53, στ. 15, Καὶ Ἀμφιλοχοι.] Ἀμεινον ἄν εγράψετο
ἐναρθρώσεις, Καὶ οἱ Ἀμφιλοχοι.

ΣΕΛΙΔ. 54, στ. 1, Ἀργυρεῖχ.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Ἀργύρια. — Οὐ Περι-
σάδις.] Προσέθεικα τὸ τοπικὸν, Οὖ, ὡρμημένος ἐκ τῆς ἀρχαίας Λα-
τίνης μεταφράσεως (*ubi*), διαγράψας καὶ τὸν μετὰ τὸ, Περισάδεις,
σύμδεσμον, Τε, ὃν παρέλαπε καὶ τὸ ἐμὸν ἀντεγράφου. Ὑποκτον δὲ καὶ
τὸ ἰθυκὸν, Περισάδεις. Ἰσως γραπτέσσυ, Οὐπερ ὢλλεῖς· *sicet* δ' οἱ
ὢλλεῖς ἔθνος ἴλλυρικὸν, κατὰ τὸν Βυζάντιον Στέφχον. — Στ. 2, Οὖς καὶ
Ἐγχελίους.] Προσέθηκα τὴν ἀντωνυμίαν ἐκ τῆς αὐτῆς ἀρχαίας Λατί-
νης μεταφράσεως. Τοῦ δ', Ἐγχελίους, φέρεται ΔΓ, Ἐγχελείους:
Ἐγχελέους. Ἰσ.γρ. Ἐγχελέας. — Στ. 5, Εγχελίοις.] ΔΓ, Εγχε-
λέοις: Εγχελέας (ἐκ τοῦ ἔμοι ἀντεγράφου). Ἰσ.γρ. Εγχελέ-
ειν. — Στ. 7, Οὔτοι μὲν οὖν οὐχ ὑπό.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρμησιν,
ἥν σείγραψεν ὁ Γερμανὸς ἐκδότης ἐξ ΕΔ. — Στ. 8, Οἱ τε Αυγκησαί.]
ΗΔ, ΑΤ, Οἱ δὲ Αυγκησαί. — Στ. 20, Παραπλησίοις.] ΗΔ, ΑΤ,
Παραπλησίως.

ΣΕΛΙΔ. 55, στ. 1, Ἐριγῶν (γρ. Εριγῶν).] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν
γραφὴν, ΑΤ, Ερίγων, ὡς κατωτέρω (σίχ. 6), Εριγῶνε, ΑΤ, Ερι-
γωνε. — Στ. 2, Βρυγῶν.] Γράφε, Βρύγων καὶ ἀνωτέρω γάρ (σελ. 55),
Βρύγοι, βρυτόνως, καθά καὶ παρὰ Σκύρινω τῷ Χῖῳ (σίχ. 436).
— Δευριόπων.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίαν γραφὴν ὡδέ τε καὶ ἐν τοῖς
ἔξης (στ. 6), ΑΤ, Δευριοπίων. — Πελαγόνων.] ΗΔ, ΑΤ, Πλα-
όνων. Ἐπειδει τὰ σημειωθέντα μοι ἐν τῇ Γαλλικῇ μεταφράσει. — Στ. 5,
Ἀλκομεναῖ.] Ἐξ ΕΔ (ῶδέ τε καὶ ἐν τοῖς ἔξης, στ. 14), ΑΤ, Αλακο-
μεναῖ. — Βρυγῶν.] Γράφε κακήνδιδε Βρύγων, διέ τὰ ἀνωτέρω ση-
μειωθέντα. — Στ. 16, Τομάρου.] ΗΔ, ΑΤ, Ταμάρου. ἔτι γάρ τὸ
περὶ Δωδώνην ὄρος ὁ Τόμαρος περὶ οὐ αὐτίκα (σελ. 56) ἐρεῖ. —
Στ. 20, Καὶ ἄλλα.] Ἐκ τοῦ Γερμίου Πλήνωνος, ΑΤ, Τἄλλα. ΔΓ,

Τὰ ἄλλα : Καὶ τἄλλα.—Στ. 26, Ἡεν.] ΉΔ (παρὰ τὸ Εἶμι τὸ πορεύομαι) ΑΤ, Ἡεν. Ὅ Κασωβῶν μιώρθου, Ἡκεν.

ΣΕΛΙΔ. 56, στ. 3, Καὶ Ὀμηρος.] Ἐκ ΔΓ, ΑΤ, Καὶ ὁ Ὀμηρος.

— Στ. 17, Οὐ τις ἐν Θεσπρωτοῖς ὁ Ἐφύρας, ἄλλα τις ἵν τοῖς Ἰλίσιοις.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Εὐ δὲ Θεσπρωτοῖς Ἐφύρας, ἄλλος ἵν τοῖς ἐντός Ηλεῖοις — Στ. 24, Τροχυτοῖς δέ.] ΉΔ, ΛΤ, Τροχυτοῖς τε. — Στ. 25, Ἐγένετο.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Ἐλέγετο. — Στ. 27, Χαρακτύνχ;] ΔΓ, Καὶ Χαρακτεῦναι. Οὐ χρεῖται δὲ τοῦ συνδιέσπου παρατίθεται γάρ, καθάπερ καὶ ἀνωτέρω (στ. 3), τὸ μαρτύριον ἀσυδέτως, καθάπερ καὶ παρὰ τῷ Ποιητῇ (Ιλιάδ. π', 235). — Τομούρους.] ΉΔ, ΑΤ, Τομόρους. Δηλώσει δὲ τὰ ἔξι.

ΣΕΛΙΔ. 57, στ. 3, Τομούροι.] Ἀποκατέστησα τὴν ἀρχαίκην γραφήν, ΑΤ, Τομούροις ἀμεινον δ' ἀν εγράψα καὶ προπαροξυτόνως, Τόμουροι, ὡς φέρεται καὶ παρὰ Λυκόρονι (Ἀλεξάνδρ. 223)

Τόμουρος, πρὸς τὰ λόγα υημερτίσατε.

Καὶ παρὰ τῷ Εὐζανίῳ δὲ (Οδυσσ. σελ. 1760 καὶ 1806) ὀστιώτως ἴτοις οἱ Τόμουροι, ἥνικα τοὺς προφῆτας δηλοῦσι, καίπερ ἵν τῷδε τῷ χωριῷ τοῦ Στράβωνος πρεσλογένῳ οὐκ ὄρθως, ἐμοὶ θολεῖν, τὸ, Τόμουροι, Σηλυκῶν; καὶ οὐσιαστοῖς, δηλωτικάν, ὡς εἰσται, τοῦ Προφητεῖα, ἡ Μαντεία.—Στ. 4, Κτενέω.] ΉΔ (συνάδεσσε τῇ παρὰ τῷ Ποιητῇ νῦν ἐκδεδομένῃ γραφῇ), ΛΤ, Κτανέω.—Στ. 5, Καὶ δέ καὶ ἀποτρωπώσει θεοί, παύσασθαι κ. τ. λ.) Εκ τῆς αὐτῆς ἐκδιδούμενης γραφῆς τῆς παρὰ τῷ Ποιητῇ, ΑΤ, Εἰ δέ καὶ ἀποτροπέησει θεὸς, παύσασθαι.—Στ. 6, Τομούρους.] Ἀποκατέστησα κατέδάδε τὴν προτέρην γραφήν, ΑΤ, Τομούροις. Τὸ ἐμὸν ἀντίγραφο, Τομόρους. — Στ. 8, Πολιτεύματα.] Βουλεύματα γράψει ὡδες ὁ Εὐζάνθιος (σελ. 1806), εἴτε μητρικές ἀμαρτίκ, εἴτε ἑτέροις ἐντυχῶν τοῦ Στράβωνος ἀντεγράψοις. — Στ. 9, Επιτετμημένως τοὺς Τομαρούρους.] Εξ ΕΔ, ΑΤ, Επιτετμημένως Τμάρουροι. — Στ. 10, Τομούρους.] ΉΔ, ΑΤ, Τομόρους — Παρ' Ὁμήρῳ δ' ἀπλούστερον θεῖς δέχεσθαι Θέμιστας Καὶ καταχρηστοῖς, οἷς καὶ Βουλάς κ. τ. λ.) Σκρίνεον, οἵματα, κατέζησα τὸ χιονίον τὴν δύο μορίων προσδήκη. Οὐδοῦς, ἵν τῷ ῥηθέντι ἐπει Ομήρον, αἱ Ήν μέν καὶ αἰνίσσωσε Διός μεγάλοιο Θέμιστες» τὸ Θέμιστας ὁ Ποιητής (κυρίως τοὺς νόσους σημαίνοντα) καταχρηστῶς ἔταξεν ἐπει τοῦ Βουλᾶς, ὥσπερ καὶ αὐτῷ τούτῳ τῷ τῆς Βουλῆς ὀνόματι (τῷ σημαίνοντι τῷ νόσῳ, τουτέστι τῷ

κατά γόμον τελούμενη, καθά δηλοῦσιν ἡ Βουλὴ καὶ τὸ Βουλεύεσθαι καὶ οἱ Βουλευταὶ ἐν ταῖς ἀλευνέρωις τῶν πόλεων) ἐκεῖνος ἐπὶ τοῦ μαντίκου βουλήματος ἔχοντας ἐν τῷδε τῷ ἐπει (Ὀδυσσ. τ', 297), «Ἐκ τοῦ δρυὸς ὑψικόρμοιο Διὸς βουλὴν ἀπακοῦσαι», περὶ τῆς ἐν Δωδώνῃ μαντείας εἰςημένω καὶ τοῦτῳ.—Στ. 19, Ἐν τοῖς Θετταλοῖς.] ΉΔ (συγάδμουσα. τοῖς Λατίνοις μεταφρασαῖς) ΛΤ, Δὲ τοῖς Θετταλοῖς. ΔΓ, Ἐν τοῖς Θετταλοῖς.

ΣΕΛΙΔ. 58, στ. 4, Τριπλῆ.] Ζηνόβιος δὲ ἐν ταῖς Παροιμίαις καὶ Πίσυχιος διπλῆν αὐτὴν λέγουσι· «Κερκυραῖς μάζιξ. Περιττὴν τινὰ τὴν κατασκευὴν εἶχον, αἱ Κερκυραῖκι μάζηγες» οἱ δὲ καὶ διπλᾶς αὐτὰς τὴν εἴρισαν εἶναι. Εἶχον δὲ ἐλεφαντίνους κώπας, καὶ τὰ μεγέθη περιττὰ ταῖς θησαυροῖς. Μπερκφάνους δὲ εὐπρηγοῦντας τοὺς Κερκυραίους φησίν οἱ Λίριστέλης γενέσθαι.»—**Στ. 8, Προελθοι.]** ΉΔ (καταχωρισθεῖσα καὶ ἐν Μέρ. Γ, σελ. 377), ΑΤ, Προελθεῖν. — **Στ. 14, Ἐλευθέρα Κόρκυρα,** χέζ' ὅπου θελεις.] Ταῦτα μὲν ἐπὶ Ρούμαιον οἱ Κορκυραῖοι· ἔτι δὲ πρότερον ὄμοιχα χρησάμενοι εὐπρηγέχει μέγχυν ὅλον καταπέψαι οὐκ ἡδυνήθησαν, ἢ δῆλον ἐκ τοῦ λίριστέλους, οὗ τὸ μαρτύριον ἀνωτέρω παρεθέμενα. Εἴδε γοῦν υῦν τὰ τῶν προγόνων ἀμαρτήματα φυλαξάμενοι σωφρονέσερον χρήσαντο τὴν παρούση τύχη! Φυλάξαντο δ' αὖ, εἰ συνεχῶς ἐπάδοιεν ἔστιοις τὸ,

Ἐλευθέρα Κόρκυρα, τὴν δίκην σέδου,

ἥς αὖτε ὁρήσῃ πολιτείας οὔτε γέγνεται, οὔτε γέγονεν, οὐδὲ οὖν μὴ γένεται. — **Στ. 24, Ιούσιν.]** ΉΔ (καταχωρισθεῖσα καὶ ἐν Μέρ. Γ, σελ. 378), ΑΤ, Ιούσιγ.

ΣΕΛΙΔ. 59, στ. 5, Εὔρωταν.] Γραπτέον, Εὔρωτον, διὰ τὰ εἰρημένα μοι ἀλλαχοῦ (Μέρ. Γ, Πρὸς τὸν Άναγνώς. σελ. ἡ)· καὶ οὗτοις ἔγραψή τοι ταῖς Χρησομαθείαις (Μέρ. Γ, σελ. 378). Ωσαντωταῖς δὲ γράψειν παρακινεῖ ἐνθάδε καὶ ὁ Κασωβών. — **Στ. 7, Εὔρωτα.]** Ορθῶς ἐνθάδε ὁ Γερμανὸς, Κασωβῶν πιεσθεῖς, ἔγραψεν Εὔρωτον, ὃσπερ κάγὼ ἐν ταῖς Χρησομαθείαις (Μέρ. Γ, σελ. 378), οὐ καὶ ἀκολούθως δὲ ἡ ἀνωτέρω εἴκσεν αἰτιατικῇ, Εὔρωταν Εὔρωτος γάρ ἡ εὐθεῖα, ὡς γοῦν ἐξὶν εἰκάσαι ἐκ τῆς παρὰ τῷ Πλινίῳ (Plin. IV, 10) γραφῆς, Euporus, Εὔρωπος. Καὶ τοις τὴν διέ τοῦ πταύτην γραφὴν εἶχε πάλαι καὶ τὰ τοῦ Στράβωνος ἀντέγραψε. — **Στ. 13, Ἀπέχει δὲ τῆς Γυρτῶνος σαδίους ἐκτὸν ἡ πόλις Κραννών.]** Εξ ΕΔ, ΑΤ, Ἀπέχει δὲ ἡ Γυρτῶν τῆς Τύρρηνος πόλεως

Κραννών.

Κραυγών.—Στ. 26, Ἡ γῆ τοῦ Κίτρου καλεῖται.] Οὐ τοῦ Στράβωνος, ἀλλὰ τοῦ Χρησομάχειογράφου εἶναι τὰ ρήματα ταῦτα ὄρθως ἐσημειώσαντο οἱ κριτικοί. Τὸ γέρο Κίτρον ὄνομα (οὐ καὶ εἰς ἡμᾶς ἔτι σώζεται πόλις) υεώτερόν ἐστι τοῦ Στράβωνος. **Κίτρον**, Citium, κατὸ δύο μέρεις ὁ Στράβωνις συναρμάσσεις Τίτος Διούδεος.—Στ. 27, Πόλις.] **Γράφεις**, Πόλεις, καθάδι μιώριδων εἰς τῷ οἰκείῳ τόπῳ (Μέρ. Γ, σελ. 578).

ΣΕΛΙΔ. 60, στ. 21, Επιχειρούχοι, ἀλλὰ τὸ τῆς πηγῆς.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, **Κιδνατσαί**, ἀλλὰ τὸ τῆς γῆς.—Στ. 29, Ιφιάμαντα.] **Ἐγραψά**, ὡς φέρεται παῖς Όμηρος, ΑΤ, λαμπτιθάμαντα.

ΣΕΛΙΔ. 61, στ. 29, Ακραθώνες.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, **Ἀκροθώνες**, ὁ προσίλετος ἐξ ΕΔ, ΑΤ, Ακρεσθώνες, ὁ Γερομηνός ἐκδότης.

ΣΕΛΙΔ. 62, στ. 4, Πόλεως.] **Πατρίδος**, ὥρσιλεν εἰπεῖν, ή γοῦν ἄμφω συνάρτης, Πόλεως, πατρίδος.

ΣΕΛΙΔ. 63, στ. 2, Ή ὑπέρκειται.] **Γράφεις**, Ή; ὑπέρκειται, ὡς μιώριδων εἰς τῷ οἰκείῳ τόπῳ (Μέρ. Γ, σελ. 582).—Στ. 4, Ρηγίνα... Εργένος.] Εὖ ΕΔ, ΑΤ, **Ριγινία...** Εργένων.—Στ. 18, Μασσογεία.] **Γρ. Μεσογεία.**—Στ. 19, Τεταράκοντα.] **Τυπογραφίκον** ἀμάρτημα, ΑΤ, Τετταράκοντα.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΟΓΔΟΟΝ.

ΣΕΛΙΔ. 65, στ. 3, Πάντα ἐν.] **Ισ.γρ.** Πάντα τὰ ἐν.—Στ. 4, Καὶ τῆς Ἑλλάδος οὐ πολὺ μέρος τῆς Μακεδονίας.] Οἱ μὲν μετὰ τὸ, Ἑλλάδος (οἱ συνάπτουσι τῷ Μέχρι), τόν, Καὶ, σύνδεσμον δεῖν παρεγείρειν φασέν, ἵν' ἡ ἡ συνάρτησις καὶ ὁ νοῦς, Περιωδεύσαμεν πάντα μέχρι τοῦ Τανάϊδος [πρὸς ἀρκτον] καὶ τῆς Ἑλλάδος [πρὸς νότον], καὶ οὐ πολὺ μέρος τῆς Μακεδονίας οἱ δὲ αὐτὸς τοῦτο τρίπεν εἰς τὸ, τὴν Μακεδονίαν, ἵν' ἡ, Περιωδεύσαμεν πάντα μέχρι τοῦ Τανάϊδος, καὶ τὴν Μακεδονίαν, οὐ πολὺ μέρος οὖσαν τῆς Ἑλλάδος ἡ τὴν ἀριστερὰν τρέψαντας εἰς τὸ οὐδέτερον ἀριθρον, γοράφαιν, Τὸ πολὺ μέρος τῆς Μακεδονίας ἡ καὶ κατὰ χώραν ἐστι τῆς τὴν ἐκδεδομένην γραφήν, οὗτοι δίχεσθαι τὸ εἰρημένον, δισπερ ἀν εἰ ἐλεγε, Περιωδεύσαμεν πάντα τὰ βάρβαρα ἔθνη, καὶ τοσοῦτον μόνον μέρος τῆς Ἑλλάδος, ὃσου ὑπὸ Μακεδόνων κρατεῖται. Εοίκε δέ πως οὗτος ἐκδιέκασθαι καὶ ὁ ιταλὸς μιταφραστής, e della Grecia, non molta parte della Macedonia. Οἱ δὲ ἀργαῖοι Λατίνοις μιταφραστής, φήσας;